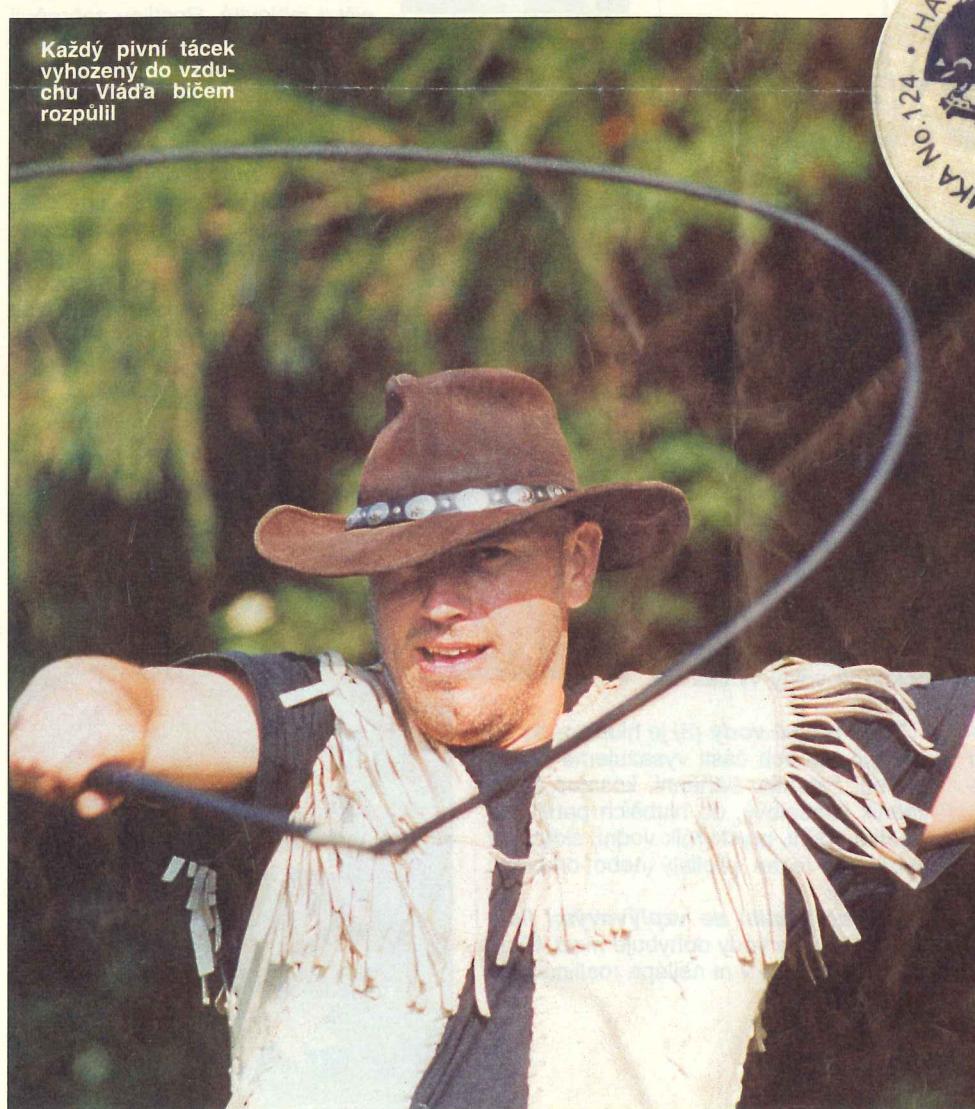

Snažím se o nikotinovou abstinenci. I kdybych nepřesta-la kouřit, stejně bych se teď zdráhala zapálit si před Láďou Šínem. Třeba by ho napadlo ustřelit mi cigaretu od pusy bičem! Což o to, umí to dobré. V práskání bičem na přesnost je z nejlepších na světě.

Popište nám trošku cestu kluka z Rýmařova na vítězné stupínky mistrovství světa v Las Vegas. V disciplíně pro mě tak obskurní jako je práskání bičem.

V děství mi asi zavonělo zakázané ovoce - zápal pro divoký Západ do Ohníčku nepatřil. Takže filmové westerny, Indiana Jones, trampska literatura, pak čundry, potlachy, skautink. Jedině na vandrech byli lidi, kteří něco věděli o lasařích a bičářích, o hodech nožem a tomahawkem. První bič jsem měl na internátu, vlastnoručně upletený podle návodu z knížky Franka Elstnera. Pak přišly první soutěže, z dnešního pohledu docela úsměvné, vznik W clubu, spousty natrénovaných hodin, postup do mistrovské třídy, první místo na mistrovství Evropy v roce 2001. Po internetu přihláška na letošní mistrovství světa spolu s kamarádem lasařem Leo Holzknechtem. On se stal mistrem světa, já byl ve svém oboru třetí.

Každý pivní tácek vyhozený do vzduchu Vláďa bičem rozpůllí

HARACHOVKA • LUŽNICE • TURISTICKÁ ZNAМKA N° 124

HRAD • POTŠEJN • TURISTICKÁ ZNAМKA N° 245

MĚSTO • FULNEK • TURISTICKÁ ZNAМKA N° 338

Závodníci vědí předem, co je čeká?

Ne. Mohlo to být cokoli, třeba tzv. texaský cíl, což je pistole rozhoupaná na tyči. Cílem je zmačknout spoušť bičem v tom pohybu. U mistrovství světa panuje velká nervozita, protože se jede hned naostro, bez jediného pokusu. Takže je jasné, že u přibližně stejně úrovně závodníků vítězí ten z nich, kdo má pevnější nervy.

Tenkle koníček mi přinesl plno bezvadných zážitků a setkání, v Americe dokonce s legendami v oboru, třeba s těmi, kteří spolupracují s Clintem Eastwoodem a učinkují ve filmech *Indiana Jones*. Ale největší přínos pro sebe vidím v tom, že mě bič naučil absolutní koncentraci.

Takže si můžete dovolit demonstrovat na televizní kamery ustřelení cigarety

Jen si tak prásknout

ve vzdálenosti dva půl centimetru svíčka. Musíte prásknutím dostat konec biče otvorem a zhasnout plamen tak, aby se svíčka nepoškodila. Zhasnul jsem pravou rukou tři svíčky, levačkou se mi to nepodařilo. I tak to byl nejlepší výkon na světě a pomohl mi k celkovému třetímu místu..

moderátorovi v ústech. Jak se to dá na-trénovat?

Na hraně domu. Tu hranu nesmíte trefit. Mnozí bičáři to s živými figuranty nikdy ani nezkusí. Mit na svědomí ustřelený nos... Slehnutí bičem se hojí dlouho.

Přiznám se, že jsem od setkání s vámi nečekala víc, než povídání si se sympatickým potrhlym kovbojem. Jaké překvape-ní, že jste zároveň ten chlapík, který stál u zrodu sbíráni turistických známek po českých památkách. Inspirovaly vás prvorepublikové vycházkové hole pobití kovovými štítky?

Ani ne. Opisovali jsme u skautů – podobné dřevěné koláčky se tu tradičně dávají jako potvrzení o dosažení cíle. Původně všechno začalo ne-vinně, v malém. S kamarádem Davidelem Holubem jsme číslované známky zavedli jako tahák, který by ponoukal k poznávání Jeseníků. Dnes už existuje v Čechách a na Moravě na pět set míst, kde se dají získat a u tisícovky nechceme skončit. Známky vyrábíme v Rýmařově, máme vlastní kovoryteckou dílnu, a rozvážíme je po památkách, které vybíráme po celé republice ve spolupráci s informačními centry a sva-zem turistů. Snažíme se přitom upozornit i na zajímavé zříceniny a polorozpadlé objekty, které stojí za opravu a rekonstrukci. Z výtezků této pozáváci sběratelské hry podporujeme mimo jiné centrum Paraple.

Turistikou se zabýváte profesionálně, vrátme se k vašemu hobby. Kde je možné vidět v akci vás a vaše kamarády od bičů a las? Kde se pořádají domácí sou-těže?

Leckde ve westernových městečkách, třeba v Boskovicích nebo v Šíklově mlýně, se něco děje. Naposledy to bylo 1. června mistrovství republiky ve westernovém Beaver City u Bystřice nad Perštýnem. A kdo se bude kolem 10. srpna vyskytovat kolem Rýmařova v Jeseníkách, může vidět Indiana Jonesa po moravsku – chystáme propast i obrovskou kouli, hody nožem a tomahaw-kem, biče, lasa. Bavíme se.

■ Hana NEKUDOVÁ
Foto Štěpán LUŤANSKÝ

